

LA NO-VIOLÈNCIA ÉS UNA FORMA DE LLUITA, UNA FORMA DE VIDA, NO DE PASSIVITAT

Amb la nostra actitud oberta i dialogant, hem d'intentar evitar els conflictes i si es produeixen hem de mirar de resoldre'ls de forma constructiva, utilitzant mecanismes com la mediació, l'arbitratge, etc. Però a vegades caldrà lluitar. Davant de la injustícia i del sofriment, la passivitat o la indiferència són molt pitjors que la mateixa violència. Però l'alternativa a la violència no és la indiferència o la passivitat, ens queda la lluita no-violenta.

La no-violència és una forma de viure, no és només una forma de lluitar. Encara que és en el moment del conflicte quan es posa de manifest, les actituds i la fermesa que demanen la lluita no-violenta no s'improvisen. La no-violència emprada exclusivament com a tàctica, oblidant la preparació i les actituds de fons que l'han de generar, potser és preferible a la violència, però perd la seva força i la seva capacitat de resoldre els conflictes.

LA FORÇA DE LA VERITAT —SATYAGRAHA— NECESSITA D'UNA GRAN FORTALESA INTERIOR

La lluita no-violenta exclou la inhibició, la fugida, la rendició i la baralla. És mantenir-se ferm i calmat, sense manifestar por als crits o als cops, sense retrocedir ni callar, insistint en la pròpia opinió i mostrar-se disposat a solucionar el conflicte d'una manera racional i justa.

Per portar aquesta lluita el no-violent no necessita de la força física, però sí d'una gran fortalesa interior. Aquesta força interior, a l'igual que passa amb la força física, s'ha d'entrenar i conrear per donar-li vigoria i profunditat. Això és tasca de tota la vida. La no-violència és incompatible amb la superficialitat i amb la covardia.

PRINCIPIS DE LA NO-VIOLÈNCIA: RECERCA DE LA VERITAT, RECERCA DE LA JUSTÍCIA I RECERCA DE LA RECONCILIACIÓ A TRAVÉS DE L'AMOR

La recerca constant de la veritat com a fonament de tot. En el conflicte és molt fàcil enganyar-se i absolutitzar la petita part de veritat que hi ha en nosaltres. Cal obrir-se a la part de veritat i de raó que hi ha en l'altre i reconèixer-la.

L'esforç constant per la justícia, una justícia universal, que no hem de confondre amb el nostre dret o el nostre privilegi. El bé comú és també el millor dels béns particulars. No es pot gaudir plenament en un entorn d'injustícia i de tensió. La pau només és possible i estable si està fonamentada en la justícia. La solució del conflicte no és la victòria, sinó l'acord just.

L'amor envers tot i tothom. El primer grau de l'amor és el respecte. Les accions poden no ser respectables, però les persones sempre ho són. Els drets i la dignitat de les persones són inherents a la seva condició humana i no estan condicionades a les seves actuacions.

L'adversari més ferotge i cruel és una persona que té la mateixa dignitat i els mateixos drets que jo. A partir d'aquest mínim podem anar progressant, podem ser amics dels nostres adversaris, podem reconciliar-nos. Només la reconciliació serà el final del conflicte.

LA NO-VIOLÈNCIA ÉS LA RECERCA DE LA VERITAT, LA JUSTÍCIA I L'AMOR AMB LES ÚNIQUES ARMES DE LA VERITAT, LA JUSTÍCIA I L'AMOR

Els mitjans han de ser coherents amb les finalitats. No és possible obtenir la veritat amb enganys; ni a la justícia s'hi arriba pel camí de l'abús; ni l'amor, ni el mínim respecte, resultem compatibles amb l'odi. **Veritat, justícia i amor són alhora finalitat i mitjà.**

La no-violència és la recerca de la veritat, de la justícia i de l'amor amb les úniques armes de la veritat, de la justícia i de l'amor. No té altra força que la que prové d'elles..Per això la no-violència no té cap força ni cap eficàcia en defensa de causes contràries a la veritat, la justícia o l'amor.

La no-violència implica eradicar de les accions i intencions l'engany, l'abús, l'odi, el desig de fer mal, és a dir, la violència.

ACCIONS NO-VIOLENTES

Cal remarcar que la violència o la no-violència estan més en les intencions que en les accions. Malgrat tot podem enumerar alguns exemples, destacant que, també en les accions no-violentes, podem distingir diferents graus en l'enfrontament:

1. Diàlegs i negociacions
2. Denúncia pública: cartells, fulls, publicacions, pancartes, mitjans de comunicació, manifestacions,...
3. No-cooperació: dimissions, objecció de consciència, desobediència, vaga, boicot, devolució de carnets o documents, impagament de rebuts o impostos,...
4. Obstrucció: assegudes, ocupacions, encadenaments, tallar el pas,...